

Lliurament dels XXXVI Premis Baldiri Reixac

Palau de Pedralbes, Barcelona

Maig 2014

Honorable Sra. Consellera i Patrona de la Fundació de la UOC,
Sra. Presidenta de la Fundació Lluís Carulla,
Sr. Director de la Fundació,
Srs. Membres del Jurat i del Comitè Organitzador,
Senyores, senyors, premiats, amics i familiars.

S'ha convertit en un tòpic recurrent manifestar una gran preocupació per l'educació. Coincidint amb cada nova onada de les proves PISA, alguns dirigents polítics i columnistes de guàrdia s'esquincen les vestidures i ens dibuixen un futur apocalíptic.

No seré jo qui negui la part de veritat que hi ha en aquestes avaluacions. Però sí que voldria advertir contra la temptació d'extreure'n conclusions a partir d'una atenció episòdica, i recordar la necessitat de prendre-s'ho amb una mica de perspectiva. Perquè, tot i ser evident que ens cal millorar, és també cert que comptem amb professionals i experiències referencials i de qualitat. Ho demostren any rere any, i ja en van 36, els guardonats amb els Premis Baldiri i Reixach. Ho constatem personal i diàriament tots aquells que, en alguna mesura, estem vinculats a qualsevol dels àmbits educatius.

De fet, al llarg de la nostra història és fàcilment identificable una preocupació continuada per l'educació i la innovació pedagògica. El professor Josep González-Agàpito, qui a més de secretari del Jurat és un reputat historiador de l'educació, ens ho podria confirmar.

«Fixem-nos com, a Catalunya, tots els processos de regeneració democràtica han anat sempre acompanyats d'una derivada pedagògica.»

Va succeir ara fa cent anys amb la Mancomunitat de Catalunya, impulsora de l'Escola Nova, creadora del Consell de Pedagogia i introductora del mètode Montessori. Va tornar a passar durant la Segona República i va repetir-se durant la Transició i l'actual període democràtic.

Avui, aquest esperit es manté en moltes aules i, els premis Baldiri i Reixach, busquen precisament encoratjar i fomentar aquestes bones pràctiques. Fer-ne'n difusió és un acte de justícia i reconeixement, però sobretot és el camí per multiplicar el seu poder transformador.

Com no podria ser d'una altra manera, en el cas de la UOC, a través del projecte LletrA i en col·laboració amb la Fundació Carulla, aquest reconeixement se centra en guardonar experiències didàctiques

d'ensenyament-aprenentatge de la llengua i la literatura catalanes mitjançant les TIC.

Perquè avui, incorporar les TIC a l'aula ja no és una possibilitat futura, sinó una necessitat present per adaptar-nos als canvis metodològics que l'educació ens exigeix.

Cal, però, que ho fem amb criteri, per garantir-ne l'èxit i reforçar la cooperació entre iguals.

No és tracta d'un pur parlar retòric, des de la UOC ho hem comprovat, ho hem après i ens ho hem aplicat.

«Així, actualment estem reorientant bona part de la nostra recerca, a través del nostre E-learn center, cap a la recerca aplicada en innovació pedagògica i docent.»

Aquest és el camí: inventar, transformar, invertir.

«Com ja va deixar escrit fa uns quants anys Derek Bok, rector de la Universitat de Harvard: “si penseu que l'educació és cara, proveu amb la ignorància”.»

Tots els aquí presents, estic convençut, tenim clara la resposta.

Moltes gràcies.

Josep A. Planell